

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

de via illuminatiua meditationes. 9

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER III.

mo ora fideliter pro tibi commendatis, & pro omnibus statibus ecclesiæ, & pro animabus in purgatorio. Hoc nanq; mirum in modum Deo gratum, tibi que erit salutiferum. Ad hæc ut etiam poteris VII. Psalmis pœnitentialibus cum Letania, & XV. orationibus (quas vocant diug Brigittæ) de passione domini, quæ miræ sunt virtutis pro venia & gratia impetranda.

Vt quis cum Deo reconciliatus per viam purgatiuam, secure conscendere possit in viam illuminatiuã, praxis. Cap. IX.

Inter omnia illuminatiuã, sicut et aliarum viarum exercitia, præcipuū est meditatio vitæ & passionis dñicæ. Quæ quia in Euãgelijs & alijs libellis passim inuenit, hic replicandã nõ putauimus. Ex hac enim facile purgabuntur tui interiores oculi, & illuminabuntur ad discretionem boni & mali; & ad cognoscendum Dei bonitatem, & tuam vilitatem, Deumque perfecto amore (sine quo omnis illuminatio sterilis est) redamandum; Illuminaberis etiam frequenter legendo & audiendo verbum Dei, vitasque, exempla & scripta sanctorum; item, sapienter considerando creaturas, & referendo eas in Deum, suam scilicet originem. Ab assiduis etiam diuinorum meditationibus, & orationibus seruidis, & maxime ab oratione dominica. Illuminat nihilo minus valde beneficiorum Dei deuota meditatio. Quam, sicut & cætera omnia, semper trahere debes ad redamandum Deum toto corde: non quidem propter beneficia sua, vt mercenarius, sed propter suam infinitam bonitatem

MARGARITAE EVANG.

& charitatem, vt fidelis filius. Vnde Bernardus ait: Tot mihi Deus contulit beneficia, quæ si vnus rusticus mihi fecisset, & ea considerarem, tenerer eum valde diligere. Quid igitur rependam summo amatori de tantis suis beneficijs? Certe gratias agam, et ea quandiu potero, recolere nõ grauabor. ¶ Postquam ergo ad pedes domini aliquot hebdomadibus purgationi peccatorum vacaueris, donec senseris te in cõscientia serenatũ, & strenuum factum ad excutiendum omnem negligentiam, seuerum ad restringendum omnem concupiscentiam, benignumq; ad excludendum omnẽ amaritudinem, humiliter consurgere poteris ad oscula manuum domini per deuotam & morosam meditationem beneficiorum eius.

Feria ergo secunda, edito signo sanctæ crucis, et implorato diuino auxilio, meditare beneficium creationis, & dic mentali affectu: Gratias tibi ago o pater & domine mi dilectissime, quod me ab æterno prædestinasti, et perpetua charitate dilexisti, ad nihil tibi vtilem, quum mei in aliquo nõ indigeres. Quod me creasti vnam creaturarum tuarum nobilissimam, scilicet hominem, nõ bestiam nec lapidẽ. Quod corpus mihi dedisti cum membrorum integritate, complexionis bonitate, sexusque nobilitate, liberans me a multis miserijs, faciensque aptum tuis ministerijs. Quod animam meam ad imaginem & similitudinem tuam fecisti tui capacem & immortalem, multisque viribus decoratam. Quod dedisti mihi angelum custodem, qui innumera mihi præstat beneficia. Quod parẽtes Christianos & honos mihi prouidisti, non Iudæos, nõ Turcas neq; gentiles, & in tempore fidei Christianæ

stianæ me produxisti.

Feria tertia facto signo crucis & inuocato Deo meditare, nō cursim, sed morose beneficiū gratificatiōis & dic: Gratias tibi ago dulcissime dñe Deus meus, qđ me gratificari dignatus es in dilecto filio tuo, cui non pepercisti, sed dedisti illū mihi in sociū peregrinatiōis, in exemplum conuersationis, in edulium confortationis, & in precium redemptiōis. Quod dedisti mihi sanctum spiritum tuum in signū adoptionis, in priuilegium dilectiōis, et in anulum desponsationis. Quod vocasti me ad vnionē ecclesiæ catholicæ, in qua saluari possum, sicut Noe in archa. Quod p̄ sacramentū baptismi mūdasti me ab originali culpa, restituisi mihi vestē innocentie, & iustitiā perditā. Quod p̄ sacramentū cōfirmationis multa dedisti mihi munera, & auertisti mala. Qui me tuo nomine scilicet Christiano vocasti, cōstituēs me filiū & heredē regni cœlestis.

Feria quarta facto signo crucis & implorato Dei adiutorio, meditare beneficiū vocatiōis et dic: Gratias tibi ago dulcissime dñe Deus meus, qđ me post innumera beneficia ab te recepta, cum te spreto, per diuersa peccata ad transitorias creaturas me conuerterē, patiēter sustinuisi, & lōganimitē expectasti, nō permittēs me in tali statu (qđ tamē multis me melioribus contigit) mori & damnari. Quod multis modis toties errantem, semper reuocasti: interius quidē inspirationibus bonis, exterius quoque aliorum admonitionibus, scripturarum exhortationibus beneficiorum cumulatōibus, prēmiorum promissionibus, suppliciorū cōminationibus, flagellis & aduersitatibus, & alijs varijs modis. Qui

NN iij digna

MARGARITAE EVANG.

dignatus es auferre duritiam mentis meę, dādo
voci tuę vocē virtutis, & auertendo obstacula
salutis, meęq; donasti bona voluntate, quę est do-
norum tuorum precipuū. Quod, quoties volui,
ad te cōverti tanq̄ filius prodigus, toties paterna
fidelitate tua inter amplexus tuos me gaudenter
suscepisti, primamq; stolam & anulum mihi re-
stituisti. Quod me a societate malorū occasionibus
peccādi abstraxisti, & societatem bonorum
& notitiam amicorum tuorum, & statum hunc
salutiferum mihi prouidisti, tempusq; pœnitentię,
gratiamq; nouam cum præteritorum peccatorum
venia indulxisti.

Feria quinta factō signo crucis & Dei inuo-
cato adiutorio, meditare beneficiū iustifi-
catis, & dic: Gratiastibi ago dulcissime
dñe Deus meus, qđ ita mutare dignatus es volū-
tatem meā, vt opera pœnitentię & diuina tua ob-
sequia, quę prius erāt amara, mihi facta sunt dul-
cia. Et mundus cū suis cōcupiscentijs, qui prius
placuit, nunc mihi viluit: sicq; dedisti mihi vir-
tutem continentię, quod valde insigne est do-
num. Quod dedisti mihi in bono statu perseverā-
tiam, sine qua nemo saluabitur, & a qua multi
exciderunt. Quod dedisti mihi virtutem & speram
proficiendi cum varietate internarum consolati-
onum: & odium præteritorum malorum, & de-
siderium futurorum bonorum. Qui mihi, ne desi-
cerem in via, parasti mensam, in qua tuum cot-
pus & sanguinem, imo teipsum totum mihi dedi-
disti in viaticū peregrinationis, in sacramentū
cōmunionis, et in sacrificiū redēptionis. Qui oīa
alia mihi necessaria, sacrā quoq; scripturā & de-
uotos libros pro illuminatione intellectus & in-
flam-

LIBER III.

flammatione affectus addidisti. Qui dedisti mihi exempla & patrocinia sanctorum tuorum affectuq; deuotū & fiduciā singulārē ad gloriosam matrem tuam, & tuos præcipuos sanctos & angelos, necnon varia & deuota exercitia, & virtutum ornamenta, quibus meam turpitudinem decenter operirem.

Feria sexta edito crucis signo, meditare beneficium singularis dotatiōis, & dic: Gratiās ago tibi dulcissime domine Deus meus, qui in omni vita mea multa dona gratis data & beneficia, omni tempore in me cumulasti. Dedisti enim mihi in bonis naturæ sensum capacem, memoriā tenacem, fortitudinem & pulchritudinem. In bonis fortunæ omnia necessaria superabundanter. In bonis gratiæ, pure credere, in te sperare, teque amare. Qui mihi singularem meditandi & intus me exercendi gratiam contulisti, intellectum docuisti, affectum traxisti, deuotionem, consolationemq; internā, & arram vitæ æternæ præbuidisti. Qui me ne gratias tuas perderē, singulariter a lapsu custodisti, remouens occasiones ad peccandum, dansque vires ad resistendū, & sanans affectiones ad permanēdum. Qui si me vt humiliarer, quandoq; superari permisisti, inde me fortiorē crexisti, errantemq; reuocasti: præstans virtutem fortius resistendi, & supponēs manū tuam, cū cecidi, ne penitus colliderer.

Sabbato facto signo crucis, et Deo inuocato meditare beneficium gubernatiōis, & dic: Gratiās ago tibi dulcissime dñe Deus meus q; me sola virtute tua (cū alias in nihilū semp reciderē) hactenus in esse bono & sano cōseruasti: Qui me ab incunte ætate ab infinitis periculis,

NN iij languo

MARGARITAE EVANG.

Ianguoribus, hostibus & malis animæ & corporis fidelissime liberaſti vel præſeruaſti. Qui mihi victum & veſtitum, domumq; ad manendū, & cubile ad quieſcendum, cæteraq; nō ſolū neceſſaria, verumetiam multa ſuperflua, iucunda & vtilia pro mei ſuſtentatione abunde providiſti. Qui me hætenus optime gubernaviſti, & propter me omnes alias creaturas in eſſe conſervaſti, & direxiſti, miniſtrans ſucceſſiones temporum, & producens diuerſitatem fructuū & animaliu, ad tollendū faſtidium. Qui me ſapiēter gubernans, non ſolū per proſpera, ſed etiam per aduerſa deducens exercuiſti, ad mea purgandū peccata, & augendū merita. Imo adeo circa me ſollicitum te ſemper exhibuiſti, quaſi vacares a cæteris. Mihiq; ſemper manes præſens, omnia opera mea perſpiciens, meq; adiuuare paratus.

Dominica die edita cruce, et inuocato auxilio Dei, meditare beneficiū glorificatiōis, & dic: Gratias ago tibi dulciſſime dñe Deus meus, qui mihi gaudia paradisi cœleſtis præparaſti: videlicet ſupra me diuinitatis fruicionē, redemptoris noſtri, & matris eius glorioſam viſionem. O quantum erit gaudium mihi videre regem cœlorum in decore ſuo, & dominam noſtram virginem Mariam totam glorificatam. Circa me paraſti mihi iucundiſſimam ſocietate ſanctorū & angelorū: qui ſpecioſiſſimi ſunt, charitateque pleniffimi & innumerabiles. Intra me, ſtolā & glorificationem animæ & corporis, per dotes cōgruentes: extra me, locū ameniſſimū, delicioſiſſimū, ſpacioſiſſimū, et lumiſiſſimū. Subtus me, viſionē mundi, quem cōtempſi, demonū quos vici, et poenarū infernalium quas euafi.

Et alia

LIBER III.

Et alia plura gaudia mihi præparasti, tam multa, vt numerari, tã magna, vt mensurari, & tam preciosa, vt nequeant æstimari.

HÆc & alia exercitia tua omnia semper facies absq; proprietate spiritus, ita vt in quocunq; articulo senseris te gratiose cõpungi, in eo maneat, vel alio trahi a dño, hunc mox sequaris, in spiritu te totum offerendo amabilissimæ voluntati suæ, relictis tali hora tuis proprijs exercitijs. Iuuat etiam sæpius exclamare, & etiam dormiturum in lecto dicere: O amator ardentissime. O redemptor benignissime. O amor meus. O gloria mea. O pater meus. O spõse meus. O spes mea. Quando te diligam filiali amore? Quando te ex totis visceribus meis amplexabor? & multa similia, per quæ sæpius ingeminata mirum senties profectum. Dic etiam orationem sequentem affectu ex præuijs meditationibus iam incalcescente & ignito.

Oratio deuota pro mentis illuminatione. Cap. X.

Oriens splendor lucis æternæ & speculum sine macula diuinæ maiestatis, qui es lux vera illuminans omnem hominem ventem in hunc mundum: veni & illumina tenebras cæcitatæ & ignorantie meæ, & da in meo affectu tuam diuinam irradiationem, vt tui desiderio cor meum ardeat & liquefiat, vt te astringere valeã glutino veri amoris. O lux, quæ es lux vera, lux quam videbant Isaac & Iacob, quando caligantibus oculis sicut tu interius docebas, ita filijs exterius futura prædicebant. O lux, quæ non videt alia lux, Lumen quod non videt aliud

NN v lumen.